

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrské slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto :
Doma . . . . . 3 K.
v Ameriko . . . . . 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma . . . . . 2 K.
v Ameriko vsakomí na njegov naslov . . . . . 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se túdi k tomí
moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca
Jezušovoga vkúp je na leto :
domá, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo . . . . . 4 K.
če samo za ednoga . . . . . 5 K.
v Ameriko vsakomí naročniki na njegov lasten
naslov . . . . . 8 K.

„Lúbi Bogá . . . lúbi bližnjega.“

— Luk. X. —

Što to razmi? Té „v právdi vučeni“ je ne razmo. Šamo ka je to ne vúpao vadlúvati, ka ne razmi, kak more Bogá lúbiti. Srám ga je bilo to vadlúvati. Kak je túdi dnes tak z vnogimí, kí Bogá na vústaj májo vnogokrát pa njim najménši zemelski kvár, ali hasek dojde zato, ka se z njega spozábíjo. Takšim telko: Či tvoja stvár, štero si ne ti stvoro, samo zgojo, krmo i vrédi meo, ne boga tebé, jeli se tí vídi? Odáš jo, ali jo zapráviš. Takše stvarí ne obdržíš. Od Bogá pa to želeš, naj tebé trpí, či li ka vsaki dén žališ íno od dnéva do dnéva odpoveš njemi slúžbo, kda se ti samo dobro vídi, pa je On stvoritel tvoj i zveličiteo, komí vsa máš zahváliti, ka sí pa ka máš.

Záto právi sv. Dúh Bog, ka si húši od osla i júnca, ár té stvarí spoznajo jasli svojega vértá, nespameten človek pa ne prebíválišča svojega Bogá.

Ka pa bližnjega? Što ga lúbi? Vsaki tečas, ka má kakši hasek z njega pa preveč redki te, kda more kaj od njega trpeti.

Tak právijo, ka je denéšnji boj nadígnó v srcaj národov lúbézen Bogá i bližnjega. Neščem tajiti, jas túdi tak držim, ka vnozí, kí je dozday lehkomíšleni bio, se zdaj z celim srcem obráča k Bogi íno njemi šcé slúžiti prav, kak nájbole razmi i more. Ali vsi so ešče ne pobožni, daleč ne, štere so samo denéšnje nevole zegnale v cérkev! Vnozí samo záto moli, ár njemí je za telovno življenje skrb. Vnoga ženska si samo záto zdiháva k Bogi, ár se boji, ka zgúbi podporo svoje starosti. Tej pa šče neimajo lúbavi bože, tej so samo za sebé stráh.

Kí Bogá lúbi, on se zná podati v njegovo sveto volo íno či ga doségne nesreča, ešče bole slúží Bogi.

Rávno tak je med nami z lúbéznostjov bližnjega. Kelko se jih je ponúdílo v začétki boja, ka do vézali ranjene, ka njím dájo živež, ka do se skrbeli za njihove domáče z podporov i delom. Pa kde so zdaj vsi tisti? Vnoga vés 10—20 pobegnjenčov nemre pár tjeudnov hrániti, siromaške žene vojákov ne nájdejo pomoči — rávno tíste ne, štere so premirovne, ka bi vózbobnjale svojo nevoló pa se lúdje domá dale odúrjavajo i pregánjajo, kak pred bojom.

Či tú pa tam jé eden, kí Bogi popunoma slúží, je ešče izda tak, kak kakša čúda med nami; svéci, kí Bogá i bližnjega prav lúbijo so redki, ár vsi pozábijo, ka smo vsi na to pozváni, ka bi svéti grátali. Či želeš od koga, kakše vékše delo bogálúbéznosti, hitro dobiš za odgovor: „Ka želeš od mené, vej sam ne svétec.“ Pa pozábiš tí i on, ka sv. Pavel Apoštol piše: „Ne pozábite, ka smo deca svécov íno sv. Dúh v nás prebiva.“

Iščimo lúbav božo z djánjom lúbéznosti gojiti v sebi, lúbimo svoje bližnje: ne samo prijátele, nego neprijátele túdi, prisílimo se na dobra dela, či so li težka včasí, naj vídi Bog i spoznajo lúdje, ka razmimo reči Jezušove, kí nam velí: „Bodite popuní, kak je vaš Oča popolen, kí je v nebésaj.“

Bojna.

Iwángorod, Waršawa, Wladimir Wolynskii v naših rokáh. Na krátei bi tak mogli praviti: sto let lačeno poljsko ljúdstvo i katoličanstvo je oslobojeno. Dvoje moremo z toga spoznati i z zahvalnim, vernim srcem spre-

jeti: 1. Bog je pravičen. Dugo čaka i če ne ga poboljšanja, kaštiga, ali kak vogrski predgovor pravi: Božji mlini pomali, ali varno melejo. Rusi so z nepopisnov nesmiljenostjov preganjali skoz sto let boge poláke, zatirávali so njim vero i materni jezik. Zaman so si iskali pomoč v vrtájah, zaman po mirnih, pravdenih potah. Nečloveče ravnanje rusov je vse zadúšilo v deset milijon polákah. Še pred dvema letoma, kda so znova zahtevali svoje pravice, so je na državnom žbori očitno za smeti zvali i kda je odposlanstvo njuvo prosilo autonomijo, njim je pokojni cár, II. Aleksander šegavo odgovoro „Moja gospoda, naj se nam ne senja od toga.“ — Té dnéve so v državnom zbori v tak zvánój *dumi* v Petrográdi očitno spoznali plemenitost polakov i njim obečali pravice, ali tomí obečanji zdaj poláki túdi právijo „Drága gospoda, naj se nam ne senja od toga“ — Polsko je naime več ne v ruskoj, nego v našoj i nemškoj oblasti, ravnajo ž njim tei zmagovalci i nej njuvi kruti pretiralci. Bog je pravičen. Tihe suzé vernoga, stoletnoga mantrništva polskoga naroda je obrisao i poslúhno milo prošnje njuve narodne pesmi „Ovrni nazaj nam prosto domovino“.

To je to prvo, štero nam kažejo té velikanske zmáge, to drúgo je pa posebna pomoč Bl. D. Marije. Prva naša zmaga je bila lání mesece decembra, kda samo opravili na čast njenomí čistomí Poprijetji gorečo pobožnost, drúga meseca maja, v šterom se je podvojilo naše vúpanje do njé i trétje, to najvékše zdaj augusta k godi Snežne Device Marije, tisti mesec, šteroga je ona telom i dúšov v nébo vnešena. Njena dika nebeska je spravila našo zemelsko stem nam to dužnost naložila da bi dosta molili na te namen, ka bi se za versko resnico

povedalo njeno z groba vstajenje i v nebo nešenje. Drági čtevcí, *zmolite v té namen od 15-ga do 22-ga toga meseca ednok na dén to desetino veseloga čísla „Ki je tebé, Devica Prečista, veselo v nebesa vzeo i te kralico nebes i zemlje koronao.“*

Bog je pravičen i Bl. D. Marija je pri njem naša največša pomočnica, — to dvoje reč si zapišimo iz zahvalnosti globoko v srcé za pridobljene velikanske zmage.

Glejmo zdaj poročila z bojišč :

Polsko. *Lomza* trdnjavo so nemci zvezeli. — Pri *Ostrolenka* trdnjavi so nemci zvezeli vtrjene prehode reke *Narew*. *Ivangorod* so naše, *Varšavo* pa bavarskoga trononaslednika, *Leopolda* čete, zvezle. — Prek Galicijske meje 40 kilometrov na Ruskom više od *Sokala* v šterom koti so se dolgo držali rusi, so nemci zvezeli *Wladimir Wolynskii* — naši konjeniki so pa prišli do *Uscilug-a*. — *Hindenburg* general se pa že pašči k poti, mimo *Varšave* od *Lomze* — proti *Ostrewi-i Wyskowai* vodecaj. V tom kráji, kakšté junaško so se rusi branili, vendar so premagani i so zgubili 17 strojnih pušk, 22 častnikov i 4840 moštva. — Od *Poniewieca* na shod v Severnom-Polskom nemci ruse túdi tirajo. V teh bitkah je 2225 rusov vlovljenih.

Od *Lublina* više naši, od *Cholma* pa nemci napredujejo proti zadnjoj ruskoj trdnjavi *Brest-Litowsk-i*. — Nemci so v Severnom-Polskom prišli do ob morskoga mesta *Riga*, štero so rusi od prebivalcov dali zprazniti. Niže v krajini *Kowno* so se pa bližali mestam *Dwinsk* (*Dünaburg*) i *Wilna*. Prvo je prebivalstvo že povrglo, drugo pa če se zvezeme, bo vednaka zveza do ruskoga glavnoga mesta, *Petrograda* pretrgana. — Z *Varšave* pregnani rusi mesto z pravoga brega reke *Visle* z tak zvanoga predmestja *Prage* obstreljavajo. Najbole merijo na grad nigdašnjih poljskih kráľjov. — *Nowogeorgiewsk* trdnjave eden del so nemci zvezeli. — Med *Lomza* trdnjavov i *Bug* rekov so nemci rusi pobili 14 jezero 285 se jih vlovili, 6 topov, 69 strojnih pusk i 8 bombmetalcov pa zaplenili. — Nemci se od zahoda bližajo trdnjavi *Kowno*. Na toj poti so vlovili 500 rusov i zaplenili 2 strojnivi puški.

Talijansko bojišče. Pri *Pelagozi* smo potopili edno talijansko podmorsko ládjo. — *Citta de Jesi* imenuvamo talijansko zrákoládjo smo pri *Poli* zgrabili. — *Julia* 29-ga je na mino maletela *Nautilus* imenuvana talijanska podmorska ládja pri *Trsti* i se je postopila z

celim moštvim vréd. — Poprek je na celom taljanskem bojišči zadnje dni močno strelanje trpelo. — Na *Tirolskom* pri *Kreuzbergi* so na še čete krvavo odbile 92. taljanskoga pešpolka napad. Sto jih je spadnolo, sam poveljnik túdi i več častnikov. — Taljanski drugi napadi so túdi vsešerom krvavo odbiti. Pred *Goricov* ležeće mesto *Podgora* je puna z taljanskimi mrtveci. Smrad je tak veliki, ka si naši vojaki nose zavežujejo — a odstopiti pa li neščejo. Pri *Monfalcone-i* so naši dolstrelili edno taljansko zračno ládjo. — V *Carni-alpah* so naši stopili na talijanska tla.

Francozko bojišče. Srditi boji so se začeli nanovo v *Vogezah*. Francozi so začeli napadati. — Francozi so prebivalcom *Reims* mesta zapovedali, naj je zapustijo, ar nemški teški topovi je močno obstreljavajo.

— V *Flandriji* so se belgijci mogli pred nemci nazaj potegnati.

Türsko bojišče. Rusi so v *Kavkazi* meli velike zgube. Jezero jih je mrtvih 2000 pa ranjeni. Zatogavolo se mičejo nazaj proti ruskoj meji. Türki so njim za petámi — Pri *Dardanelah* so krvavi boji. Türki so zavabili edno sovražno ládjo, štera se je na en kraj nagnola. Potegnoli so jo k *Tenedos* otoki na popravek.

Dom i svet.

Razvrstitev vojakov od 43—50 let starih. Ki v teh letah za vojake ostanjejo se na tri razdelke razvrstijo. V prvoga spadnejo bivši častniki, v drugoga bivši prostáki, šteri če so prle domobranci bili i zdaj bodo, če pa nej, te se jih v skupne polke razdeli okoli dve tretini, edna pa v domobranske; v tretji razdelek pa pridejo tisti, ki na novo ostánejo vojáki; tú se razdelijo rávnotak, kak ti drugi. — Ništerim bo dovoljeno túdi zvün kasarn prebivati.

Narodni trak delavcom. Domo-branski minister je odredo, da delavci za vojsko moro po celom držanji trák národni (pantlik) okoli roke nositi.

Srbija. Preminole dneve je v *Srbiji* strahoviti vihér kraljuvao. Nad *Nišom* se je oblak razbio i je še snežna toča kapala. Žetva je vničena; vnoge osebe so osmrčene ali ranjene. Brzobjavne i telefonske zveze so se pretrgale i *Niš* je bio od zvünanjega sveta odrezan. — *Srbija* brš nameni en del *Macedonije* bulgarom pustiti, nas pa napadati.

Rusko. *Duma* je sprejela právdo, poleg štere bo spozosedno ministerstvo

pazilo na izdelanje strliva. Vsaki delavec je dužen bogati pri tom deli. Krivci bodo ostro kaštigani za volo šterih je zamüjeno strliva napravlanje. — *Amerika* njim da bogato strlivo na porgo i domače tovarne že túdi delajo. — Spadaj *Varšave* objokavajo rusi. V državnem zbori so izrazili toplo sočütje nad bolestjov „poljskih bratov“, štero majo zavolo zgube svojega glavnoga mesta. — Kakša skažljivost!

Dár sv. očé. Sv. Oča je tolažljivo pismo poslal katoličancem *Shodnoga-Pruškoga*, štero so rusi opústošili. K pismi je priloženi túdi dar za ponesrečene. — Sv. oča je darüvao túdi nam na táborske kapele 5000 koron. Sveti oča ne pozna i ne sme poznati razlike med narodi, on je namestnik *Kristusov*, ki vse düše more k njemu pripelati. Poljski, belgijski, talijanski i drugi vojaki so zato ednomerno podárjeni po njem.

Naš trononasledniški par v Buda-pešti. *Karol Franc Jozef*, naš trononaslednik se je pripelao z svojov ženov, *Zita* nadvojvodinjov v naše stolnoplavno mesto na osem dnevno prebivanje. Okinčeno mesto ga je z velikov slovesnostjov sprijalo. Mestni župan ga je z domoljubnimi rečmi pozdravo, na štere je toplo odgovoro. Črez den je trononasledniški pár pohodo bolnišnice.

Lansko zastávljeno zrnje se ne sme odati, nego še té mesec občinskimi poglavárstvi notrijaviti. Gospodárski odbor bo poslal vreča za zrnje i po odvázanji je bo včasi plačao.

Portugalsko. Novi predsednik *ljú-dovlade* je *Bernardin Machadot*.

Angležko. V državnem zbori vlado strahovito napadajo zavolo boja. *Dalcel* poslanik je reko „Če v *Flandriji* i na *Francozkom* tak dobro stojimo, zakaj te ne začnemo tak želnoga napada, kda *Rusija* krvavo potrebüje pomoč svojih zaveznikov?“ — *Markham* poslanik je pravo „Norost našega vojaškoga poveljništva nema konca ni kraja.“ — *Eraig* je pa vladi v oči vrgeo, ka njim takše vlade ne trebe, štera samo v mirnom časi zna delati. Sto no sto let se je na *Angležkom* tak ostro ne gučalo. — Májo zroka dovol.

Varšawa. Siromaštvo, betegi, požari i vojska so *Varšavo* i njeno okolico na nikoj spravili. Žetva je vužgana, decé je brez računa mrlo od küge, morjenih je brez zroka vno, okradjenih rávnotak. *Ljudstvo* so rusi odegnali na *Rusko*, kaj ga je pa ostalo, blodi sem-tam po logáj i joče nad svojimi nezmernimi nevolami.

Carigrad. V türskom glavnom mestu je divjao veliki ogenj. Zgorelo je 800 hiš, med njimi tudi parlamentska palača. Ogenj je segao do nemške bolnišnice, štero so pa rešili.

Haiti Otok. Vstaja se je potišala. Za predsednika je namenjen *Dr. Bobe*. V vstajo sta 2 Amerikanca i 6 domačih morjenih i dva domačiva ranjeniva.

Kak so naši slovenski črnovojniki prišli na srbsko bojišče.

Na pamet mi pridó deca ljublena, štera dnes samo veselje, na jütro pa samo dobiček poznajo pa čakajo. Ljublena deca, obrnte se v naroča materna, skoplite s küšom očinske roke. Lübite stariše, kak zapoved boža veli, žitek je kratki, oh da bi se bar vtegnola nit življenja našega kak na najdugše, ka bi mi zadosta dobri v milošči božoj i v lübezni, hvalo davajoči Bogi zapüstiti svet. — Takše misli brojimo mi na den vseh svecov i tüdi dnes, gda narod kaple, kak v jesen listje z drevja. Krátki je žitek, dragi i ljubleni, jako kratki, živimo čedno i hasnovito.

Tü smo vidili mi vsakši den dosta ranjencov; sirmakí ranjeni se moro po 8 dni peški mantrati; — tü smo čüli on glas že, da za dva dni, i že samo za dveji vöri bo konec Srbiji, tak daleč so že naši notri prišli, ali za par dni vidimo, do moste naši pioneri začnejo z Drine dol brati, soldačija kipi na vse kraje z srbskoga. Mi smo mogli pri Drini ostati, ka smo stražili, da naj ne pridó prek srbi, večkrat so strelali tü na nas, ali nej so nam škodili; tak smo se včakali tü Božiča.

Prišlo je leto 1915. Tüdi se je začnólo naše mašeranje v drügo mesto. Januara prvoga zajtra ob dvema vöroma smo začnóli idti z Drinočana z veseljom, da lejko v bogše mesto pridemo, i prišli smo v lepo mesto na ravnico. Da je pa li Drina naš dom. Prvi den zajtra smo prišli v *Zvornik*, tü smo bili dva dij v trdnjavi na visikom bregi. Drügi den večer tak za mrake se genemo dale, kre granice idemo, i — vidme bi srbi strelali na nas, — koli polnoči pridemo v *Kozluk*; tü si počinemó i po zajtriki 3. dneva idemo dale, večer v mraki pridemo v *Branjavó*, po malom počitki pa na dugo pot proti *Beljini*; tü zdaj po lepoj ravnici vkraj od bregov smo šli i to nas je veselilo.

Januara 4-ga

idemo od ranoga jütra do kesnoga večera; po poldnevi smo meli obed v *Janji*. Tü smo vidili kak so krugle

strgale törem i školo. Tü smo se najšli z našimi kalaneri. Joč me je obladao, da sam si roke segno ž njimi i ešče küšno mojega soseda prijatela.

Tü si te pogučavlemó, kak nam je šlo do sega mao. Roke si damo, pa idemo dale, dež zača rosi, potli se pa samo vlevao na nas, a mi zato z veseljom idemo, ár se troštamo, ka vu varaš pridemo; ali v kanili smo se. V edno ves pridemo v *Franz Josef Feld*; tü smo bili tri dnij, šteri v hiži, steri v štali, kak je mesto bilo; tü nas je v küp prišlo cejli bataljon. Po trej dnevaj idemo vö k *Drini*, 2 stc-tnji k *Drini*, naša pa *Amalio ves*, kak za reservo. Da je ovim dojšeo te smo mij šli; tak smo se preminjavali. Močne slüžbe so to, vsigde blato pa voda, sneg i dež, pa zima so nas pritisnola. Tü smo bili na straži, gde je *Drina šümela* med dvema neprijatela.

Či bole drgečemo, *Drina* te tüdi bole šümi. Kam se pa hodimo segrevat i počivat?

Tü nega vesi, nanč hiže vej pri *Drini*, či je kaj bilo, je zgorelo i se spodrlo, šče na mestaj nanč nega dreva, ka ne bi od šrapnelov i golombišov i krügeo bilo prestrelano. Zato smo si sami mogli hiže napraviti. V zemlo smo si skopali pa z lejsa rušt napravili i z zemlov pokrili. So vekše i menjše hiže, tüdi so v zemli cele kasarne, gde sto lüdi v ednoj počivle. — Tü bi vam dosta repe ali pa krumplinov šlo notri; što nema doma pivnice, naj sem spravi repo, mi mamó prostor za njo. — V sakšo tretjo vöro stražimo zandrügim, pa počivlemó. V časi pa celi den nemamó méra ka za bojno vse fele pripravlamó; največ dela je z strelnimi jarki. Delo nam ne sfali, dokeč ne de méra.

Mino je Januar, Februar z delom smo pregnali *Marciuša, Aprila*, tü smo meli tüdi *Vüzem*, spomin goristanenja našega Gospoda Jezüša Kristuša. Življenje naše je teško i žalostno. Gda dobimo v spomin vüzemski, vsakši edno rumenko? Kak so se veselila naša drobna dečica tomi doma, da mi skuze točimo, ka nikšega vüzemskoga dara jim ne moremo prikazati.

Tak smo gnali den za dnevom v žalosti i vu tolažbi. Tolažili smo se koli vseh svecov, ka mo te doma, pa k novomi leti, te pa pá k vüzmi se znam li odslobodimo, ali vüpanje nas je vkanilo. V trplenji i v gladi smo si premişlavalí pa gučali, ka se ni eden sprotoletja ne včaka, pa hvala Bogi smo živi pa zdravi, samo neštérni so preminóli i z nas, šterim naj sveti nebeska lüč.

Minola je jesen, minola je zima, včakali smo se *Majuša, Marijinoga* toga najlepšega meseca.

Majuša prvoga

stražim; ftički prepevajo, jas se v sreči zbüdim; veseli je bio *Majuša prvoga* prelepi den; sunce je sijalo nam, veselim se, nemilo mi v celom življenji zahvalen bom *Mariji*.

Majuša 8-ga.

Velko žalost nam pišejo z domi, pitamo vas pa mi, šteri smo tak kak kamen, šteri je vsigdar v vodi i je bole trdi, tak smo mi vsigdar v skuzaj. Kak pa ne bi? Vi domači lejko idete i morete idti k božoj slüžbi mesto nas, či ravno vsaki den. Mi či ne bi v računí meli dnevoj, ne bi znali za svetek, kak preminočo nedelo, gda je tam v *Čerensovci* proščenje bilo, da so se svete meše slüžile, te smo mi najbole drevje podirali, sekali i žagali, koga to ne bi žalostilo. Drági Jezüš končaj ednok to žalost, ka mo vredni deležni biti svetih meš.

Maja 11-ga.

Kak vsaki den, tak tüdi i dnes, Z strelnoga jarka v *Drino glém ves*, I tüdi prek *Drine* v srbske loge, Gde nepriatel znabiti gleda mene.

Či močno pokažem se njemi
Mi cigar ponüdi i či tüdi on meni, —
Nazáj ga dobi; — eden ali dva njemi
Za tringet zleti, — to máš, k strán je deni.

Da so pa britki njegoví pa naši
Malo vö z jarka, kak z lüknje miši
Lüka nepriatel rávno kak mí,
Eden kak drügi se sunca boji.

Gabor Pavel
poddesetnik.

Glási.

Od naših vojakov. Vlovljeni so od rusov. Horvat *Štefan* od *Lipe*, Horvat *Jožef* (*Kozárov*) i Horvat *Štefan* z *Žižkov*, Horvat *Marko*, i *Kavaš Anton* z *Trnja*, *Krampač Jožef* (*Trnje*) z *Koprive*. — Mrtev je *Kustec Martin* z *D. Bistrice jul. 12.-ga*. Naznano je smrt ženi pokojnoga soseda, *Balažic Jožef*. V tom pismi se nahaja, ka so pajdašje pokojnoga na pokopališče sprevodili, njemi križi venec küpili i edno lepo z vere se napajajoče slovo, z šterim tolaži ostalo dovico, deco i rodbino. — *Zgübe 18-ga* domobranskoga pešpolka pa naznanja domobranec, *Dravec Alojz*, v sledéčem:

Peterka Jožef z *Kroga*, ranjeni v nogo, zajeti v *Rusiji*. *Vrečič Mihao* z *Vančavési*, r. v nogo. *Makovec Ivan* z *Gerečovec*, r. v nogo. *Hajdinjak Franc* z *Večeslavec*, r. na roki v prste. Črni *Matjaš* z *Moščánc*, preminó. *Gorza Ivan* z *Tešenovec* r. v nogo. *Kisilak Anton* z *Sobote* preminó. *Novak Vince*

z Suhogavrha premino. Horvát Janoš z Sebebovec, premino. Idič Peter z Sobote, premino.

Dobrovolni dári na oprave nove törniške cirkvi. Z *Törnišča*: Cigan Peter 30 kor., Kúčka Števan 20 kor., Smej Jožef 20 kor., Zelko Štefan 20 kor., Trboča Bara 14 kor., Lebar Števan 10 kor., Miklošec Bara 5 kor. — Z *Nedelice*: Györköš Marko 300 kor., Ferenčak Peter i žena (Bridgeport) 100 kor., Györköš Peter i žena (Bridgeport) 50 kor., Kovač Jožef z bojišča 20 kor. — Z *Gumilic*: Maočec Ferenc (Amerika) 100 kor., Markoja Jožef 6 kor. — Od *Lipe*: Koron Stefan 100 kor., Zver Ivan 100 kor., Zadravec Ivan 30 kor. — Z *Málepolane*: Györköš Ivan 22 kor., Horvat Jožef 8 kor. — Z *Velkepolane*: Tivadar Štefan 30 kor., Žerdin Štefan 10 kor., Škafar Bara 6 kor., Bratovčina sv. Rožnogavenca 10 kor. (Zdaj vkup 1016 kor., prle vüzkázano 2004 kor. 32 f., vse vkup 3020 kor. 32 fill.

Milodari na oltarne spodnje prte čerensovske cirkvi. Z Gornje-Bistrice 68 kor. Z Trnja 20 kor. Ž Žerensovec 19 kor. Z Žižkov 19 kor. Z Srednje-Bistrice 16 kor. Ž Dolnje Bistrice 16 kor. Vse vkup 167 koron. Bog plati vsem poprek, posebno onim dobrim dúsam, štere so se trüdile pri nabiranji toga lepoga dara. Plebanoš.

Črensovski ofer je dnes tveden na pomoč delanezmožnim vojakom prineseo 200 kor.

Proščenje je dnes v Törnišči, v starodavnoj cirkvi D. M. pod logom.

Pametna odredba. Pred ednim tvednom je bila razglašena po dolenskih vesnicaj odredba, poleg štere je prepovedano od 15 let mlajšim dečkom kajenje. Ta odredba je bila preveč potrebna, pa jo z veseljom more pozdraviti vsaki trezen človek. Ne je pa zadosta samo to, či je odredba dana, nego zdaj moremo paziti, ka bo se tüdi verno spunjavala. Opominamo zato vse, ki na srci nosijo zdravje pa srečo naše mladine, naj skrbijo, ka se bo odredba spunjavala. Vzemimo si za dužnost paziti, pa či zadobišamo kakšega dečaka, ka je kadio, ga naznanimo včasi županstvu, gde se naj pozvedi od njega tüdi to, što njemi je dao cigarete ali cigare, pa se potom naj kaznülejo brezi prizanašanja vsi krivci. Či bomo skrbno pazili, ka bo se ta odredba zdržavala, potom odvrnemo s tem veliko nesrečo nej samo od naše mladine, nego tüdi od njihovih starišov. — Da bi samo prišla za tov pametnov odredbov nas kori tüdi drüga, šteta naj bi omejila ali pa zevsema prepovedala pitje zganice!

„Mrtev“ se oglaso. Horvath Števan, desetnik od Lipe, od šteroga je celih deset mesecov ne bilo nikšega glasa, šteroga so starišje kak mrtvoga že nešteroč, objokali, te vojak se je zdaj oglaso. Te dneve so dobili starišje od njega pismo z dalešnje Sibirije, z Transbajkalije, gde se nahaja v ruskom zavzetništvu pa težko čaka dneva, ka bi se mogeo povrnöti nazaj v svojo domovino, v to našo lepo slovensko krajino.

Najnovše.

Nemške ladje vsepovsed močno začnejo delati. Na izhodnom morji so se okoli otoka *Aland* i zaliva *Riga* skazale i ruske ladje nazaj stirale. — *Meteor* zvana nemška ladja pa je do Angleškoga prišla, tam mine položila, edno ladjo potonila.

Na talijanskom se znova močni boj začne. Talijani nikaj nemosrejo naprej.

Na Rusoskom sploh napredülejo, naši i že so do *Lukowe* prišli.

Pošta.

Morčič J. Unterrakitsch. Obema sinoma sem dao poslati List in Novine. Vojakom pošljamo brezplačno, i prosimo samo dobrovoljno podporo na poravnanje vnoгих potrošov od onih, ki so mogoči kaj dati. **Na znanje zalavskim slovencom i njihovim ranjencom.** Šteri bi rad svojega ranjenca v Soboto v bolnišnico spravö naj nam naznani njegov naslov: ime in kraj, v šterom se zdržava. Železni slovenci

se pa morejo naravnoč zglasti v Soboti pri ravnateljstvu bolnišmi. **Klemar M. Ropoči.** Naročnino sem dobo. Bog plati. **Vsem.** Ne zamerite, če se včasih Novine stavijo. To se zavolo vojske godi. Vsakomi, ki je plačao se v četrtek odpošlejo z tiskarne; če zaostanejo, je zrok pošta, šteta vnoگو prevaža za vojsko. Po zglede vojakov zatrpimo mi tüdi v tom vihernom časi včasih — to málo nevalo. **Ren-gel Martin. Hotiza.** Od Ritlop Ivana še dozda ne prišo glas, da bi njemi kaj bilo. **Vučko Št. žena. G. Bistrica. Hozjan Stef. mati Mala Pelana.** Iščeta se gor, kda dobim glás, vama naznanim. **Mekičar Ferenc sestra. Sebeborci.** Brat je mro v $\frac{1}{15}$ oј taborskoј premikávajočoj se bolnišnici januára 26-ga i je zakopan v Irig-i, na kat. pokopališči. Naj njemi bo Sree Jezušovo smileno kak i vsem vojškom. **Glás od Kováč Janoša,** ki je v 10. pešpolki, v 11. stotnji slüžo, je té prišo, da je 28-ga junija pri **Ulanovi** v Galiciji ranjen. Ne je pa prišo še glás, kde bi se vračo.

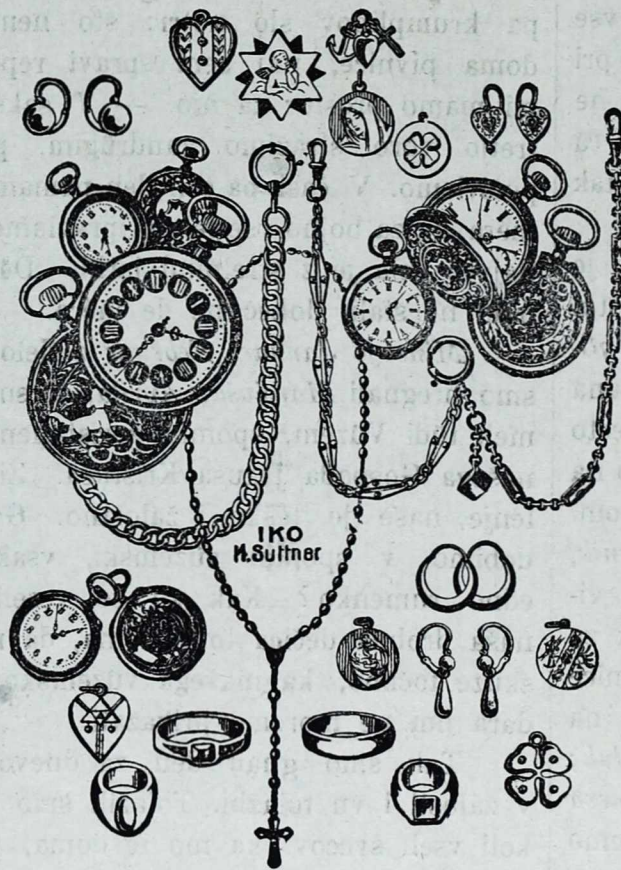
Zapomnite se pozvedávajoči. Kikomi ne dámo glasa ki pri zvedávánji ne odgovori ná tista pitanja, šteta smo aug. 1. objavili.

Taborska pošta se je odprla za sledéče številke: 17, 23, 26, 31, 58, 59, 60, 62, 77, 90, 94, 96, 97, 105, 107, 108, 116, 126, 130, 140, 143, 154, 155, 158, 160, 164, 180, 201, 208, 210, 211, 213, 214, 221, 222, 223, 224, 327, 350, 504 i 506-to. — Smejo se pa pošilati samo zavitki 35 dek teže imajoči.

Vsaki petek, vsako nedelo

se stavi

ta zevsema nevanala bazarska vüra, šteta sam si küpo komaj pred par tvedni! Nej čüda! Pokrivalo se zapira tak slabo, ka vsikdar prah pride v njo, stroj se vrti v plehnati stenaj namesto v rubinaj, pero mi je pri navijanji že dvakrat počilo, zato ka nema sigurnosti. Gda je topjo, se vüra pašči, gda je mrzlo, zaostanjüje, tak ka nigdar ne zadenem pravoga časa, z ednov rečjov, to je groza. Bormeč zavidam svojega brata zavolo njegove vüre; ta se zapira dobro, teče v rubinaj, se ne da prenaviti, ide do vlasa točno, tak ka je veselje ž njov! Jaz sam se že zadosta razčemero! Ešče dnes si naročim tüdi jaz dobro vüro pri kršćanskoј svetovnoznanöj tvrdki H. Suttner, v Ljubljani št. 945.

	Koron
Št. 410. Niklasta patent roskop vüra, ide 36 vür	4.10
Št. 719. Srebrna remontoir vüra	7.80
Št. 721. srebrna remontoir vüra, s 6 rubini	11.50
Št 723 srebrna cilinder remontoir vüra. s 6 rubini i močnim stalištom	11.70
Št. 727 srebrna remontoir vüra, s 6 rubini, močen stroj i stališče	12.—
Št. 748 srebrna remontoir vüra z dvojim pokrivalom	13.50
Št. f33 srebrna „Iko“ vüra, 15 rubinov jako točno ide	19.—
Št. 523 srebrna roskop vüra z dvojim pokrivalom	12.20
Št. 520 srebrna kavalirska vüra, z dvojim pokrivalom, jako tenka na 15 rubinov	19.50
Št. 791 srebrna tula roskop vüra z dvojim pokrivalom, ide 8 dni	16.50
Št. 38 Amerikanska double zlata verižica, najmodernešje oblike	5.60
Št. 125 amerikanski double zlati lanc za okoli šinjeka, dugi 45 cm.	1.80
Št. 1023 srebrno čislo, jako lepo napravleno	4.80
Št. 189 zlati prstan, 14 kar. z kamlom	7.80
prstan z novoga zlata s kamlom	3.80
Št. 1489 14 karatni zlati vühani z lepim kamlom	5.—

Posila po povzetji ali pa se naprej pošlejo penezi. — Ka se ne vidi se zameni.

Krasen cenik z jezermi slikami zobston i franko.

Kršćanska svetovna razpošilnica.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 945.

Ljubljani št. 945.

nema podržnice.

Najvekša specialna hiža za bolše vüre.